

[Pia Kjærsgaard]

lang. Og der er stadig væk – desværre – en masse at prostere imod.

Det mest fantastiske er, at regeringen ved sin tiltræden og flere gange siden har benyttet sin falske varebetegnelse om, at nu skal det blive lettere at være dansker. Hvor er den dog forslidt, den floskel. Hvornår indfrier regeringen løftet? Bliver det indfriet på samme måde som ved de ting, regeringen har sagt ét om og gjort noget andet, når det virkelig gjaldt?

De arbejdere eller lønmodtagere, der er stået på socialdemokratiets vogn, fordi de troede, at dette parti var deres talerør, må føle en mærkelig smag i munden. Uanset hvor mange millioner, SiD vil kaste i grams af de tvangsudskrevne midler, er det kun for at føre disse mennesker bag lyset. De skrappe forlig, der koster skatteyderne penge, har nemlig stort set haft opbakning af socialdemokratiet. Socialdemokratiet har stadig et stort ansvar langt hen ad vejen for det stigende økonomiske pres, der lægges på den enkelte.

Brede tegner fremtiden ikke nu, hvor socialdemokratiet i desperation har kastet sig over miljøproblemerne i håb om at være foran SF og lignende venstrefløjspartier, for hvem udgifter er en naturlig del af partiprogrammet. Denne opskrining af miljødebatten kan koste mange gode arbejdspladser, hvis de enkelte partier skal overgå hinanden i at være det mest grønne parti.

Selve denne diskussion om finansloven med dens 2-cifrede milliardunderskud er jo ikke en egentlig diskussion, for finansloven har jo allerede et flertal bag sig bestående af regeringen, de radikale samt hvad der ellers findes af nordatlantiske mandater og enmandspartier, og nu har jeg altså også forstået i løbet af gårdsdagens og dagens debat, at socialdemokratiet har fået kolde fødder og vil stemme for finansloven.

Debatten har derfor været rimeligt tam, og trods de mange uacceptable beløb på minus-siden kan den altså tegne et stort flertal herinde. De protester, vi har hørt fra de forskellige oppositionspartier, er derfor ren øregas, eftersom vi jo ved, at disse partier bare stemmer for loven.

Fremskridtspartiet gør, som vi plejer. Vi stemmer, som vi siger, hvilket betyder, at fremskridtspartiet stemmer nej for at markere, at vi ikke vil være medansvarlige for den

fortsatte gældsætning, som denne finanslov lægger op til.

Regeringen har på papiret – det må man jo lade den – fået underskuddet ned, men tilsvarende har skatteyderne måttet holde for, og resultatet – hvis man kan kalde det et resultat, men det vil regeringspartierne jo så gerne – er opnået i kraft af voksende skatter og afgifter.

Ikke mindst erhvervslivet har måttet holde for. En 25 pct. stigning i selskabsskatter er faktisk en ganske grov ekstrabeskatning. Er der noget at sige til, at det er godt irriteret på regeringen med alle disse indgreb i repræsentation, selskabsbeskatning m.v.? Jeg mener det ikke. Måtte denne regering dog bare vise, at den var erhvervsvenlig, som den påstod ved sin tiltrædelse, da vi jo alle, uanset partifarve, er klar over, at det eneste, vi kan overleve på, er det erhvervsliv og den produktion, vi har herhjemme.

Maisted (FD):

Sandheden om statens budgetter, som ganske vist viser et underskud på 14 mia kr., er jo i realiteten, at der er et overskud, hvis man indrager ATP-fonden og Lønmodtagernes Dyrtdsfond. Det er i og for sig en interessant betragtning, at man har været i stand til at løse det indenlandske problem. Jeg har gang på gang sagt, at regeringen gjorde det rigtige ved at føre en stram indkomstpølitik og holde en fast kronekurs og få halveret renten, således at dansk erhvervsliv igen blev i stand til at tjene penge; det kunne betale sig at investere i danske virksomheder fremfor i passive investeringer i statspapirer.

Men derfor er det selvfølgelig fuldstændig rigtigt, når fru Pia Kjærsgaard siger, at jeg er ene. Jeg føler mig bestemt også ene, for de frie demokrater har som mål, at vi skulle skabe et Danmark for et frit folk, og det er det eneste, der ikke sker for øjeblikket. Regeringspartierne er bundet til det radikale venstre, som jo altså går ind for den kollektive styring og går ind for at overlade tingene til bureaukraterne og administratorerne.

Målet for de frie demokrater er at skabe en udvikling i Danmark, hvor det enkelte menneske står i centrum. Vi ønsker ikke et splattet samfund, hvor bureaukraterne udstøder befolkningen af samfundet på grund af restriktioner og overadministration. Vi forka-